

“Filla meva, el Senyor compta amb la teva ajuda”

Filla meva, que has constituït una llar, m'agrada recordar-te que les dones -prou que ho saps!- teniu molta fortalesa, que la sabeu embolicar amb una dolçor especial, a fi que no es noti. I, amb aquesta fortalesa, podeu fer del marit o dels fills instruments de Déu o diables. - Tu els faràs sempre instruments de Déu: el Senyor compta amb la teva ajuda. (Forja, 690)

14 de febrer

La dona està cridada a dur a la família, a la societat civil, a l'Església, quelcom de característic, que li és propi, i que només ella pot donar: la seva delicada tendresa, la seva generositat incansable, el seu amor a les coses concretes, la seva agudeses d'enginy, la seva capacitat d'intuïció, la seva pietat pregona i senzilla, la seva tenacitat... La feminitat no és autèntica si no s'adona de la bellesa d'aquesta aportació insubstituïble, i no la incorpora a la pròpia vida.

Per tal d'acomplir aquesta missió, la dona ha de desenvolupar la seva pròpia personalitat, sense deixar-se endur d'un esperit d'imitació ingenu que -en general- la situaria fàcilment en un pla d'inferioritat i deixaria inacomplides les seves possibilitats més originals. Si es forma bé, amb

autonomia personal, amb autenticitat, realitzarà eficaçment la seva labor, la missió a la qual se sent cridada, sigui quina sigui: la seva vida i el seu treball seran realment constructius i fecunds, plens de sentit, tant si passa el dia dedicada al marit i als fills, com si havent renunciat al matrimoni per alguna raó noble, s'ha donat de ple a d'altres tasques. Cadascuna en el seu propi camí, essent fidel a la vocació humana i divina, pot assolir, i de fet assoleix, la plenitud de la personalitat femenina. No oblidem que Santa Maria, Mare de Déu i Mare dels homes, és no solament un model, sinó una prova del valor transcendent que pot atènyer una vida en aparença sense relleu. (Converses amb Sant Josepmaria Escrivà, 87)

Una dona amb la preparació adequada ha de tenir la possibilitat de trobar obert tot el camp de la vida

pública, en tots els nivells. En aquest sentit no es poden assenyalar unes tasques específiques que només corresponguin a la dona. (...) Allò que en aquest terreny és específic no ve determinat tant per la feina o pel lloc com per la forma de realitzar aquesta funció, per raó dels matisos que la seva condició de dona trobarà per a la solució dels problemes amb què s'enfronti, i àdhuc pel descobriment i pel mateix plantejament d'aquests problemes. (Converses amb Mons. Escrivà de Balaguer, 90)